

SERBSKI · CYRKWINSKI · DŽEŃ

Zhromadny hornjo- a delnjoserbski cyrkwinski džeŃ
20. a 21. junija 1998 w Brjazynje pola Choćebuza

„Zdžerž, Knježe, swoje słowo nam“

Sobotu, 20. junija 1998

- 14.00 hodž.** w cyrkwi: duchowne słowo k zahajenju cyrkwinskeho dnja: Richter
Wosada so předstaji
- 14.30 hodž.** na wosadneju žurli: přednošk prof. dr. H. Šewca: „Jakubica a Delnja Łužica“
prěni přeložk Noweho zakonja w delnjoserbsčiny před 450 lětami wot fararja Jakubicy
- 16.00 hodž.** zakončenje

Njedzelu, 21. junija 1998

- 10.00 hodž.** swjedženske kemše z Božim wotkazanjom w Brjazynskej cyrkwi
předowanje I hornjoserbsce sup. Albert
předowanje II delnjoserbsce předar Frahnow
kemše za džeći knjeni H. Pontowa
- 11.00 hodž.** postrowy našich hosći
- 11.30 hodž.** wobjedowa přestawka na farskej zahrodze a we wosadneju žurli
- 13.00 hodž.** zhromadne spěwanje, informacije, bjesada
delnjoserbski džěćacy chór – spěwar B. Pittkunings
- 14.30-16.00 hodž.** hłowna zhromadizna w cyrkwi
přednoškaj na wopominanje fararja Tešnarja, zemr. 1898:
J. Frahnow: „Tešnar“ w ruce serbskich křesćanow
M. Pernak: Wo žiwjenju, wuznamje a službje fararja Tešnarja
cyrkwinskohudžbny nawod: kantor Šolta, Brjazyna
duchowne zakončenje cyrkwinskeho dnja: superintendent S. Albert

Cyrkej w Brjazynje

Foto: Maćij

Kak dojeđzemy sej na cyrkwinski dzeń?

1. Na cyrkwinski dzeń do Brjazyny pojeđze njedzelu, 21.6.1998, z Budyšina bus. Wotjězd w Budysinje je na Bebelowej, w bliskosci „Autohaus Flack“ w 7.30 hodź. Dale hodźi so přistupić – přeco na busowych zastaniščach:

Chelno	7.40 hodź.
Łuh	7.50 hodź.
Holešow	7.55 hodź.
Rakecy	8.05 hodź.
Wulke Ždžary	8.15 hodź.
Ćisk	8.25 hodź.
Wojerecy – Łu- žiske naměsto	8.30 hodź.

Wotjězd w Brjazynje je někak w 16.00 hodź., tak zo so najpozdzišo we 18.30 hodź. do Budyšina wróćimy.

Jězba z busom płaci na wosobu 15.00 hr. Pjenjezy so w busu zběraja.

2. Štóz sej sam z awtom do Brjazyny (Briesen) dojeđze, dyrbi najprjedy do Choćebuzy. W Choćebuzu pytajće sej puć do Borkow (Burg). Někak 8 km za Choćebuzom je potom wotbočka naprawo do Brjazyny.

3. Zajimcy za sobotniše zarjadowanje, kiž pak nima ja žanu možnosć sej do Brjazyny dojeć, njech so prošu pola knjeza Měrcina Wirtha w Budyšinje (telefon 03591/605371) přizjewja. Za nich budže potom wo transport starane.

M. Wirth

Čitarjo pisaja

Žohnowane jutrowne swjate dny, radosć nad z mrtwych stanjenym Knjezom, strowosć, spokojnosć a wjele Božeho žohnowanja za Waše džěło wuprošujemy za Was a za wšitkich sobu-

džělačerjow Wašeho časopisa!

Pomhaj Bóh! W Chrystusowej lubosci Waš

dr. Andrej Filo ze swójbu

Žohnowane jutry w bliskosci z mrtwych stanjenego Knjeza přeje Wam a wutrobnje strowi

Jiří Kalenský

Bože słowo za nas

Twoje słowo je swětło na mojim puću ps. 119,105

W tutym měsacu budžemy swój lětuši serbski cyrkwiniski dzeń sobotu a njedzelu 20. a 21. junija w Delnjeje Łužicy swječić a budžemy tam na fararja Mikławša Jakubicu spominać, kiž je před 450 lěta, 1548, potajkim tři lěta po Lutherowej smjerći, swój serbski přeložk Noweho testamenta skónčił. Z tym je nam Jakubica zawostajił nimoměry wažny pomnik serbskeje řeče tehdyšeho časa w Žarowskej wokolinje (Sorau, džensa město w Pólskej). Mi nětkle njeńdže wo řečny wuznam Jakubicoweho přeložka. Wo tym je prof. Tadeusz Lewaszkiewicz na hłownej zhromadžiznje Maćicy Serbskeje 18.4.98 wěcywustojnje přednošował. Jeho přednošk budže w Rozhledže wočiščany. Mi je wažne, zo je tutón wuznamny pomnik serbskeje řeče tekst biblije. Ze Swjateho pisma je wjele swětla přišlo na puć serbskeho luda. Spočatki našeho serbskeho pismowstwa běchu z wulkeho džěla zložene na Bože słowo, na wěru do Zbóžnika Jezusa Chrystusa. Serbske kěrlušy w spěwarskich a w „Cionskich hłosach“ běchu duchowne lěkarstwo a pobožna radosć za našich prjeownikow.

Što móhli činić, zo by so lud zaso bóle za bibliju zajimował, zo by Bože słowo zaso bylo swětło na našim puću? Naše pobožne protyki nam namjetuja za každy dzeń jedyn wotrězk Swjateho pisma, zo bychmy sebi jón přečitali, a podawaja k temu tež krótke wukładowanje. Koždy staw biblije njeje jenak zrozumliwy. Tuž je derje, zo nam něchtó pomaha tekst wjasnić. Kak by bylo, hdy bychmy w Pomhaj Bóh druhdy jenu biblisku stawiznu wočiščeli? To su krasne přikłady dobreje pobožnosće.

Lud wšak je wjace w spě-

warskich a w modlerskich čitał hač w bibliji. Wša pobožna literatura bě na Bože słowo zložena. Řeč serbskich basnikow a spisowacelow je nam bliša hač biblija sama. Jenož jedyn krótki přikład za serbske pobožne basnistwo:

Jan Kilian

Mróčele čahnu,
twjerdziznu žanu
dycy sej na puću
njetwarja.

Takle so druhdy
cuzomnik tudy
w wichorach
storkany dale ma.
Njesteji wjace,
wobstajne šacy
z wutrobu swěrnišo
požada.

Chwila je kuša,
njekomdž so, duša,
chwataj ty k přichodej
Božeho dnja.

Cionske hłosy, 480, str. 361

To wučinja basnika, zo móže dobre, wažne mysle z jednorymi słowami zrozumliwje wuprajic. Tajku lyriku naši stari Serbjas lubowachu. Tu běše jich nuza njewobstajneho, chudeho žiwjenja připóznata a z nadžiju noweho, wěčneho žiwjenja zwjazana.

Bórže po 2. swětowej wójnje widžach pola swójby bibliju a spěwarske z Rańšeje Pruskeje. Mjez chuduškimi maličkosćemi běchu sebi woboje z wulkej prócu na dalokim, strašnym čekanju sobu hač sem přinjesli. Swójbni běchu džakowni, zo bě so jim poradžilo, sebi knihi wuchować, hdyž dyrbjachu wšo druge w domiznje stejo a ležo wostajić.

Po někotrych lětach wučahny swójba z našeje wosady. Hdže drje je džensa? Džěd a wowka staj cyle wěsće hižo dawno na Božej prawdže. Jeju je Bože słowo po čežkich, zrudnych pučach přewodžalo. Njech ↵

sebi wnuki a wnučki powědaja, kak su w lodojtej zymje 1944/45 wbozy ludžo po hroznych pučach čekali do njeznateje cuzby a kak bě we wšej chudobje biblija jich drohe bohatstwo.

Po 50 lětach maja nětk potomnicy tehdyšich čeknjencow nowu domiznu.

Styskanje po domiznje wótcow je zwjetša přewinjene. Je jim biblija Bože słowo, trošt a pomoc w nowych nuzach a stysknošach? Ach, twoje słowo swjate njech bydli pola nas, tak budže zbože date nam we nim kóždy čas.

Gerhard Wirth

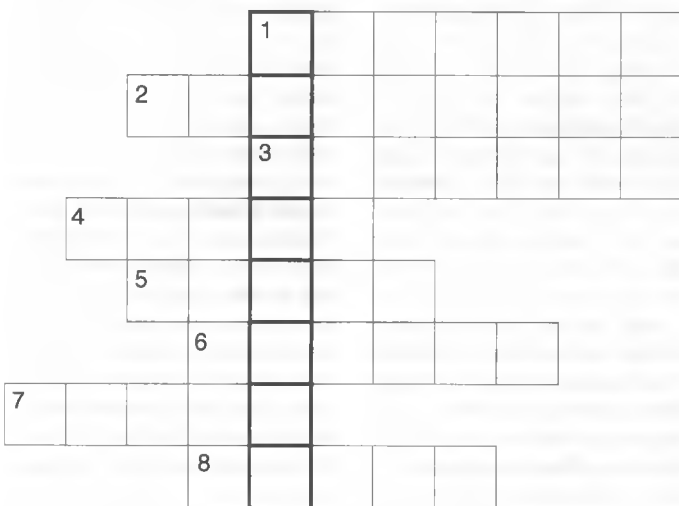
Za naše dźeći

Lube dźeći!

Jakub je za Was křižowku zestajił. Jeli wšitko prawje wuhódaće, wučitaće w tołstočišćanych kašćikach padorunje delnjoserbsku wjes, hdžež budžemy lětuši serbski cyrkwinski dzeń swjećić.

1. Swjate pismo, 2. žona Jo-

zefa, 3. najstarše město swěta, 4. lékař, kotryž napisa dvě knize w Nowym testamenće (ewangelij a japoštołske skutki), 5. hólčec, kotryž wučese hižo 12lětny w templu w Jerusaleme, 6. swjaty dom, 7. přenjatne mjeno wučomnika Pětra, 8. kral, kotryž napisa 73 psalmow

Rakecy. Swěrna serbska kemšerka Marja Rottstättowa je po čezkej chorosći zemřela a bu wutoru po jutrach pohrjebana. Wona je so přeco jara rady na kulbanskich dnjach a na serbskich cyrkwinskih dnjach wobdžěliła. Krótko do smjerće hišće džakownje powědaše wo zajimawych jězbach ze serbskim busom. Na zańdženym cyrkwinskim dnju w Barće bě mjez nami a swjećeše swoje 86. narodniny. Jara zrudna bě, zo njemóžeše loni ze serbskim busom sobu jěć. By tola rady hišće jónu Ochranow wohladała, hdžež bě šlu wuchodźiwši někotry za nju wažny čas přežiwiła.

Ale dolhu jězbu sebi tola wjac njezwaži. Nětk njech wotpočuje w Božim měrje!

M. Herrmannowa

Budyšin. 19. apryla woswjeći knjeni Herta Hempelowa čila a strowa swoje 80. narodniny. Syła gratulantow, mjez nimi samo pozawnisća, běchu so zešli, zo bychu jej k čestnemu dnjej zbože, strowotu a Bože žohnowanje wupřeli.

W serbskej Symankec swójbje so wona narodži, jeje nan bě pisar při sudnistwje, a staršej natwarištej sej na tehdomnišej wuchodnej kromje Budyšina, na Bachowej, domčk, hdžež wona džens hišće bydli. Po

Foto: M. Bulank

Serbska konfirmacija

Njedzelu Jubilate, 3. meje, woswjećichu tři młode Budyšanki, Marija Gruhleć, Zarah Wićazec a Jadwiga Malinkeć, w Michałskej cyrkwi swoju serbsku konfirmaciju. Tuta njewotmě so jenož po rěči serbsce, ale holcy běchu so tež hodnje tradiciji wotpowědnu serbsku drastu zwoblěkaše. Tu tón swjedžen njebě jenož přiwuznych přiwabił, ale tež kmótrow, wosadnych z Budyšina a Budestec, Serbow a Němcow, wěriwych a njewěriwych.

Superintendent S. Albert předowaše wo 1. lisće Pawoła na Timoteja a namołwješe přitomnych, krući we wěry do Jezusa Chrysta stać a dźeržeć prikaznju čistu a bjez poroka. To plaće-

še wězo předewšěm konfirmandkam, kotraž běchu so dvě lěće na pačerskej wučbje na wobnowjenje swjateho křćenskeho sluba přihotowale. Z konfirmaciju su woprawnjene, přistupić k Božemu wotkazanju. Tute wudželowastaj sup. Albert a farar Jan Malink, kotryž bě liturgiju swjećił. Kemše přewodžeše na pišćelach wuběrnje Friedemann Schulz, kiž bě krótkodobnje zaschorjenu wosadnu organistku zaskočil. Za to jemu džak a připóznače.

Po kemšach rjekny prof. dr. R. Leszczynski z Pólskeje, zo je zbožowny, zo je za čas swjateho přebywanja w Budyšinje móhl serbsku konfirmaciju dožiwić.

M.

Wšědnny a tola njewšědnny

Jan Grofa-Chasowski
25 lět njebohi

Spomina-li so po wjele lětach zjawnje na zemřeteho, so někak wočakuje, zo je njebohi zdokonał wurjadne a trajace skutki. Njechrozy pak nam z tajkeho nastajenja strach, zo zaslonja nam prawy wid na to małe, bjez kotrehož ničo wuznamne njenastanje? Tež wulke morjo wobsteji z lutyh drobnych kapkow.

Jan Grofa bě jednory čłowjek mjez čłowjekami. ↵

wopyće krajnostawskeje šule dželaše wona w serbskej čišćerni, doniž so tuta njerozpušći. Jeje mandželski bě předar krajnocyrkwinskeho zjednoćenstwa, tola wot kónca 2. swětoweje wójnje zhubi so kóždyž-kuli slěd po nim. Jeju jeničkeho syna dyrbješe sama kublać, při čimž bě jej sotra Lydija, kotraž před někotrymi lětami zemřě, k pomocy.

Dołhe lěta dželaše Herta Hempelowa jako knihownica w Institutce za serbski ludospyt. Wjele ewangelskim Serbam budže wona ze wšěch cyrkwinskih zarjadowanjow znata. Přejemy knjeni Hempelowej dale Bože žohnowanje. K. M.

Prosty wjesnjan mjez wjesnjanami. Hospodar na dobrych 5 ha pódy, statoku na jedneho konja, kaž so to něhdy praješe. A tola bě wón swój čas znata a připóznata wosoba swojeje wsy a wokolicy. Nictak, zo suso jemu hižo za žiwe dny wěncy sławy wili. Skerje je nazhonil to nawopačne. Serbska spisowatelka Marja Kubašec bě jemu do rowa wěnowała scěhowacu baseń:

Koho džensa k rowu wjezu,
k wěčnom wotpočinkej njesu,
na kěrchow do štomow scína,
role Božej chłódnoh klina?
Bohaće jo přewodža
žarowaca wosada.

Rólnik bě wón z čěłom, dušu,
z rólniskej wón sylnej ruku
pluh do zemje ryješe.
Bóh je prócu žohnował,
stotore jom plody dał.

Spi tu nětk w Božej roli,
zemja je či domizna.
Hdyž tež nas twój wotchad boli,
příklad twój nas posylja.
Grat nětk tebi z rukow wzaty
budž nam žiwym nadawk swjaty.

Znajemy z jeje pjera mało tajkich basni. Tola tu je začuwała trěbnosć, tajku prócu na so wzac. Mjeztym je zašlo štwórc lěttotka. Zdobom skladnosć a přičina so dopomnić, što wón bě.

Narodził bě so Jan Grofa 17.3.1888 na žiwnosći w Chasowje. Běchu potajkim tež njedawno jeho 110. posmjertne narodniny. Po ludowej šuli nawukny murjerstwo. Jako tajki je w l. 1907-1908 Zarěčansku cyrkej sobu twarił. Surowosć wójny a njeprawdu swěta nazhoni w Prěnjeje swětowej wójnje, hdžež bu dwójce zranjeny. Tak je so při skromnym zastaranju w lacaretach bědźić měł, hdyž so samsny čas kejšorskemu naslědnikkej za hoberske pjenjezy časej njepriměrjena rezidenca Cecilienhof twarješe.

Po wójnje přewza staršisku žiwnosć, kiž wědžeše wustojnje wobhospodarić. Bě mnohim svojeho stawa z dobrým příkladom a poradnikom. Swědomiče zapisowaše sebi po swjatoku wšitke rólne džěla dnja wo hnojenju, wusywjje, hladanju plodow a jeju stawje kaž

tež wunošk žnjow. Za snadne zarunanje wobdžělaše připódlu rolu wjesnych chěžkarjow. Tući běchu jemu za to při nuznych džělach lěta k pomocy. Bě to mjezsobna wzajemnosć na woběju wužitk, kiž ludži do zhromadnosće wjazaje.

Wobstojnosće časa běchu jemu zapowědžile dalje kublanje. Ze zanurjenjom do mnohich, nic jeno fachowych časopisow a knihow pytaše brach njedosahaceje wědy narunać a swój wobzor rozšěrić. Njewidžeše pak zmysl žiwjenja w nahromadženju bohatstwow swěta. Spokoji so z Boha spožčenym bohatstwom hibiciwého ducha a strowoty čěla a duše. Přiswojena wě-

Foto: priwatne

da spožči jemu wobšěrny wid a přehlad wo prašenjach časa a swěta. Swoje kmanosće njesebičnje na dobro domizny naložić bě sebi za nadawk stajil. Čas hospodarskich krizow 20. a 30. lět kazaše do zjawneho skutka čestnohamtskich nadawkow na wšelakich runinach. Bě sobu jeho zaslužba, zo slušeše Chasowska gmejna swój čas do nalěpje hospodarjacych Budyškeho wokrjesa. Zezdženja rady so hač do zjednoćenja z Łuhom 1935 w serbskej rěči wotměwachu. Do lěta bě předsyda Burskeho wikowanskeho drustwa we Łuze (Spar- und Darlehnskassenverein). Swěrnje a zamołiwje je jemu dowěrjene zastojnstwa lětdžesatki zastawał, doniž so tute do wjetšich cyłkow njezjednočicu.

Dalša njewšědnosć bě jeho stróžbe a kritiske zhladowanje na zjawy časa. Swěrnje swojim idealam nabu zmužitosć, być hinaši hač družu. Njezrozumi tych, kiž w lětach 3. kralestwa w přiběracej měrje zaslepjeni „po taktu stupachu, kaž so piska“. Njewěrješe wěšćenjam wo brunym paradizu, dokelž njezamóh wopřimnyć, z čim smy sebi jón zaslužili. Jeničkej napřečiwnej hłosaj cyłjeje wsy při tajnym ludowym rozsudže wo absolutnej počmocy za Hitlera (po smjerći prezidenta Hindenburga) w nazymje 1934 wotedaštaj wón a jeho mandželska. Wokrjesna stronska wyšnosć dyrbbeše lěta 1936 swój čišćany dokument wo powołanju gmejnskich radźičelow pola njeho sporjeźić a město Parteigenosse Volksgenosse napisac. Wodawajo swojim rowjenkam mylenja, je po zwřěšćenju fašizma po wsy zběrał podpisma za pušćenje njesprawnje zajateho wjesnjana. Zapodaće na wyšnosć wosta bohužel bjez wuspěcha, tak zo so zajaty ženje domoj njenawróci.

Jan Grofa bě muž serbskeho wědomja a swědomja. Serbska rěč w swójbje bě kaž njepisany zakon. Njedziwajcy teho bě každy sprawny Němc w domje wítany. Zahe zastupi wón do 1909 založeného serbskeho towarstwa „Jutrnicu“ w Njeswačidle. Bórže bu jeje towarstwowy zapisowar a skónčnje posledni předsyda, doniž so wšo skutkowanje 1937 njezakaza. Za swoju sprawnu prócu je tam wjele hórkeho nazhonil a njedzak žnjał. K wodzacym serbskim wosobinam swojeho časa měješe stajny zwisk. Po druhej swětowej wójnje je so z Marju Kubašec do lěta wutrajnje we wobłuku Domowinskeje skupiny wo serbske žiwjenje we wsy dale prócował. Jeho swójba zasadnje na serbske kemše chodžeše a swojeju synow da serbsce konfirměrowac, hdyž to druhim Serbam hižo wažne njebě.

„Njestronski“ Bautzener Tageblatt sebi hakle skaza, po tym zo buchu Serbske Nowiny dospójnje zakazane. Wo položenju na swěće wobhoni so zwjetša pola wukrajneho rozhłosa. Bě to zwažliwa wěc, wosebje za čas poslednjeje wójny, hdyž měješe nučeného ruskeho mlódenca na statoku k pomocy. Přecelny a inteligentny pachol bu hnydom do swójby přiwzaty, nawukny za krótki čas dospójnje serbsce a wužiwaše mnoho prawow, kiž hamtsce dowolene njeběchu. Hdyž přińdže 1945 ruske wójsko do wsy, statok jeno njerady wopušći.

Po wójnje bu Jan Grofa sobustaw cyrkwinskeho předsydstwa Njeswačanskeje wosady. Jako tajki je so aktiwnje zasadał při natwarje zničeneje wosadneje cyrkwy. Prócowaše pak so tež wo dobry, wurunany poměr ke katolskim wěrywym. Docpě tak, zo tež katolscy ratarjo wěste mnóstwo twarskeho drjewa za Njeswačansku cyrkej přewostajichu. Nawopak woprowachu wěste lěta pozdžišo ewangelscy ratarjo Chasowa swój podžěl drjewa za natwar Radworskeje wosadnicy, za což so jim farar Nowak wosobinsce podzakować přińdže. Hač do kónca svojich dnjow wosta Jan Grofa swojim idealam a swojemu přewědčenju swěrnym jako křesćan, Serb a swojeje domiznje zawjazany čłowjek. Po džělapołym žiwjenju zemř 22.6.1973.

Swoje nimo powołanja wobšěrne dobrowólne přewzate winowatosće pak zamójeno spjelnic, dokelž měješe po Božej woli po boku swěrnym a spuščomnu mandželsku, kiž skutkowanje mandželskeho připóznata, spěchowaše a woporniwyje sobu njeseše. Njeje drje tuž był hoły případ, ale přemysleny wotpohlad, zo staj sebi jako wěrowanske heslo wuzwoliloj słowa po Zjewj. Jana 2,10: „Budž swěrnym hač do smjerće, da chcu tebi krónu žiwjenja dac.“

A. Grofa

Serbski farar Jan Bjedrich Tešnar před 100 lětami wumrěl

Z wulkeje syły serbskich fararjow Delnjeje Łužicy w zańdženym času je wjele serbskim ludžom wosebje Jan Bjedrich Tešnar znaty był, dokelž je serbske přédowanske knihi spisał, z kotrymiž rozšěrješe so wjele žohnowanja w serbskim ludže. Hač do džensnišeho namakaja so Tešnarjowe přédowanske knihi we wjele domach.

Farar Tešnar narodži so 18. oktobra 1829 w Gołkojskej Podholi. Jako syn serbskeho hajnika wotrosće kaž wšitke wjesne džěci w čistej serbskej wokolinje. Gołkojska šula běše tehdom hišće serbska. Nanowa wola bě, zo dyrbyeše kaž wón hajnik być. Zbrašenja dla pak so to njemóžeše stać. Hač njeje hižo w tym Bože wjedženje ruku mělo? Tak přińdže Tešnar do nišjeje rjadownje Choćebuskeho gymnazija, na kotrymž wuknješe wšelake cuze řeče: laconšćinu, francošćinu, grjekšćinu a hebrejšćinu. Maćerna řeč pak so tam njewučese. W l. 1849 založi so w Choćebuzu małe gymnazialne towarstwo, a wot l. 1856 podawaše so na gymnaziju tež serbsćina.

Po abiturje studowaše mlody Tešnar wot l. 1851

teologiju w Halle a wot l. 1854 w Berlinje, hdžež slyšeše lekcije wo starosłowjanskej řeči pola prof. Cibulki, štož běše jemu pomoc za serbsćinu a tež pozdžišo za serbske džělo.

Po studiju džělaše Tešnar zdžěla jako duchowny pomocnik w Gołkojcach pola stareho fararja Fryca, zdžěla při serbskej cyrkwi w Choćebuzu, hdžež jeho hnydom na wakantne městno nišeho fararja zasadžichu. W tym času započa wobdžělać stare cyrkwinske knihi a porjedžeć teksty, tež kěrluš a Nowy testament. Jemu so poradzi, zdobyć Britiske bibliske towarstwo za zaplaćenje 5 000 čišćanych Nowych testamentow.

Pod wosebitym žohnowanjom džělaše Tešnar w druhej položcy swojeho žiwjenja. W l. 1862 powolaču jeho do dalokeje němškeje Niedy pola Zhorjelca, hdžež džělaše 33 lět. Lubosc k serbskim ludžom a k serbskej řeči pak njezhubi. Tak husto kaž móžeše, přińdže do Delnjeje Łužicy, zo by móhl ze swojimi sotrami a bratrami po narodnosći so serbsce rozmołwjeć a jim serbsce přédować. Lubi serbscy znaći prošachu jeho, zo njebychu jeho přédow-

Foto: prywatne

wanja jenož slyšeć chcyli, ale tež čitać. A tak nuzowachu jeho, zo by jim serbske přédowanske knihi napisał, štož potom tež sćini. Štyri nakłady jeho přédowan- skich knihow so čišćachu a někotre tysac eksemplarow so předachu. Nichtó njemóžeše wuměric, kelko trošta, wjesolosc a wěry je z nimi zeschadžalo.

Fararja Jana Bjedricha Tešnarja wotwoła Bóh 14. junija 1898 po žohnowanym žiwjenju a žohnowanej službje. Wón pak nam dale přéduje, tak často kaž jeho přédowanske knihi před sobu mamy a w nich čitamy. Z tym džakujemy so Bohu, zo je nam tajkeho dobreho swědka Božeho słowa w serbskej řeči dał.

Juro Frahnow

Rozprawa wo nalětnjej synodze

Wot 27. do 31. měrca 1998 wotmě so w Drježdžanach 5. zeńdženje 24. krajnocyrkwinskeje synody Sakskeje. Na tutej synodze předležachu nam předlohi zakonjow, kotrež su so na zakładze lońšich přemyslowanjow wudžěłali. Za zjednoćenje małych wosadow su tři možnosće:

1. wutworjenje sotrowskich wosadnych počahow (Schwester-Kirchverhältnisse) mjez maksimalnje štyrjomi wosadami, kotrež wostanu prawnisce samostatne
2. zjednoćenje wosadow
3. wutworjenje parochijow (Kirchspiel)

Tak maja wosady wšelake možnosće so zjednočić, zo na kóncu polne farske městna nastanu. Krajnocyrkwinski zarjad je eforijam ličbu planowanych městnow zdžělił, kotrež so hodža wobsadzić. Na karće smy sej móhli wobhladać, kak wulke dotal wosady našeje cyrkwy běchu. Spóznac bě, zo ma w Rudnych horach wulki džěl wosadow trěbnu wulkosc za přistajenje jedneho fararja. Tež Budyska eforija ma podobnu strukturu. We wokolinje Lipska hač do Mišna su zwjetša małe wosady. Najmjeńša ma samo jenož 23 dušow. Tute kónčiny našeje cyrkwy maja zdžěla wjace hač položcy farskich městnow wotstronić a dyrba tehodla wosady po jednej z tych třoch možnosćow zjednočić, zo bychu někak 1 600 dušow měli.

Dotalny sakski wosadny porjad z lěta 1983 dyrbyeše so zakonsce přeměnic, zo by nowym strukturam a zdobom tež nětčišim statnym prawam wotpowědował.

Dalši zakon zřaduje dočasny přechod fararjow a cyrkwinskih zastojnikow na wuměnk. Dokelž so woni njehodža pušćić, je to poskitk za někak 160 fararjow w starobje wot 58 lět sem, dočasnje džělo skónčić. Liči so z tym, zo někak ⇔

Cyrkwinske žiwjenje ewangelskich Serbow w Berlinje před 100 lětami

Z wulkim zajimom sym tutón nastawk w PB č. 4 čitał. Njewěm, što je Heiko Kozel, ale chwalu sej jeho angažement za Delnju Łužicu.

Snadž njeje wšo w jeho nastawku dosć jasne. Nastać móže mjenjenje, zo su ewangelscy Serbja (wón měni Delnjoserbow) do jim „cuzeho“ města Berlina přišli – pod aspektom wěry do hinašeho cyrkwinskeho teritorija. Temu wězo tak njeje. Naša braniborska ewangelska cyrke je so přeco jako „Evangelische Kirche in Berlin-Brandenburg“ rozumiła. Potajkim je Berlin jedyn jeje džěl.

Někotry króc so něchtó w tutym přinošku „džiwa“. Čehodla poprawom? Dokelž znaje wón jenož sakske cyrkwinske wobstojnosće. Kóždy delnjoserbski wěrjacy (wón je eo ipso ewangelski!) je wědžal, zo slyša cyły Berlin do jeho cyrkwyje. Potajkim je to něšto *normalneho*, zo su so w Berlinje tež kemše w delnjoserbskej řeči wotměwali.

Mam w swojim archiwje originalny rukopis tajkeho Berlinskeho přédowanja. Hačrunjež njeje připisane, je awtor tuteho přédowanja farar Krušwica z Wjerbna. Čehodla? Farar Krušwica je Hornjoserb;

wón je tón čas delnjoserbsćinu hakle wuknył. My bychmy prajili: Serbske kemše w Berlinje 21.1.1900.

My njebudžemy so džiwac, jeli budžemy bórze w PB přinošk pod titulom Cyrkwinske žiwjenje ewangelskich Serbow w Drježdžanach před 150 lětami čitać, dokelž je to tež něšto normalneho.

Hač je so Berlinsko-braniborski konsistorij tehdom porjadnje zadžeržal, štož nastupa delnjoserbske kemše w Berlinje, je něšto druhe. Sym awtorej jara džakowny, zo je tutu problematiku z rozumom přeslědžil. **H. Nowak**

štwórcina tutu składnosť přiwwa.

Nowy zakon wo přidžělnju pjenjez wosadam chce lépshe reagowanje na změny dochodow zmóžnić. Wón předwidzi, zo zasadnje 65 procentow cyrkwinskih dawkow a srědkow wot EKD wosadam a pječ procentow eforijam přisteja. 30 procentow su za krajno-cyrkwinske nadawki a tajke, kotrež krajna cyrkej za wosady přewza, wotmyslene (na příklad zawěsćenja, přinoški za powołanske towarstwa, centralne zličbowanja mzdow). To, štož wosady dóstanu, džěli so do přidžělenjow za:

1. personalne wudawki za předarjow a katechetow (1999: 38%)
2. powšitkowne a zarjadniške wudawki we wosadach (1999: 12%)
3. jednotliwe potreby na wosebitu próstwu (1999: 5%)
4. wurjadne potreby, wosebje jónkróčne twarske předewzaća (1999: 10%)

Zakoń postaja, zo wosady, kotrež maja dochody z ležownosćow, sebi 1 000,- hr za 1999 wobchowaja a wot dochodow nad tutej mjezu 50% a zbytně 50% wotedaja za jednotliwe potreby w druhich wosadach.

Zakoń za predikantow

(wosadni, kotřiž móža po wukublanju čestnohamtsce Bože słowo připowědać) so na městno stareho zakonja z léta 1950 postaji, dokelž je so cyrkwinska situacija dospólnje přeměnila. Tehdy bě přemało fararjow, to je nětko runje nawopak. Zakoń předwidzi, zo predikant na šěsć lět wobmezowany nadawk dóstanje, we wosadze, w eforiji abo na druhim cyrkwinskim polu skutkować. Tutón nadawk móže so znowa dać.

Synoda měješe nadawk, swoje stejščo k „Zhromadnemu wuprajenju wo wusprawnjenju“ wuprajić. Sobotu popołdnju slyšachmy dwaj přednoškaj wo wusprawnjenju, jedyn wot sprjedawšeho biskopa dr. J. Hempela a druhu wot Lipsčanskeho synodala prof. dr. U. Kühna. Čitajće zjeće we wosebitym nastawku.

Pjatk mějachmy zhromadny wječor z krajnocyrkwinskim zarjadom a biskopom. Džěše tu wosebje wo přehlad našeje cyrkwy, kotryž je so nam wot zarjada podał. Na kóncu poda nam biskop Kreß krótku rozprawu wo swojim wopyće ze superintendentom Pappaiom w Rumunskej wokoło Sibiu/Hermannstadta. Tam bě wonkowna situaci-

ja někak tajka kaž pola nas na kóncu socialistiskeho časa. Derje, hdyž na to njezabudžemy, kajke wobstejnoscje wuchodnoeuropske kraje hišće maja a my mějachmy. Hnujace bě, kak so tež tam prócuja wo cyrkwinske žiwjenje a cyrkwinski dorost a kak je tam farar ze Sakskeje w jednorych wobstejnoscach na wsy žiwy a tamnišej cyrkwi pomha. Po tutym zetkanju bě nas minister H. Geißler jako předsyda ewangeliskeho džěłanskeho kruha CDU na zhromadnu rozmołwu přeprosyl. Wón sam bě prjedy tež člon sakskeje synody a čuje so z nami tež dale zwjazany. Tak smy něšto wo jeho nahladach a problemach slyšeli a tež někotrežkuli prašenja stajeli.

Sobotu dopołdnja slyšachmy lětnu rozprawu direktora diakonije Jochena Bohla. Lětsa je 150 lět zašło, zo je Johann Hinrich Wichern 1848 na cyrkwinskim dnju we Wittenbergu ewangelisku cyrkej namołwił, zo wobhlada diakoniju jako wažne znamjo cyrkwy. Při tutej składnosći budže w Berlinje wustajeńca „Móc lubosće blišemu“, a 27. septembra 1998 budže w Wittenbergu cyrkwinski džerń diakonije. Bratr

Bohl nas wšěch na tutej zarjadowani přeprosy. Wón skedźbni na to, zo je diakonija wažne impulsy dała, zo su so za Bismarckowy čas socialne zakonje schwalili a zo je džensniša demokracija wusko zwjazana ze socialnym zawěsćenjom. Při wšěm prócowanju wo polěpsjenje socialnych móžnosćow dyrbimy přeco tež na to myslić, zo rozdzěl mjez tymi, kotřiž wjele pjenjez maja, a tymi, kotřiž mało maja, rosće. Ale rozdzěl mjez bohatstwom a chudobu, mjez wjele a mało njeje jenož wěc pjenjez. Hdyž sej čłowjeka cyłkownje wobhladamy, widžimy hišće wjele wjace kriterijow kaž na příklad: dušu, strowotu, duch, džělo, lubosć, wutrobu. Někotryžkuli móže wjele pjenjez měć, ale je chudy na lubosć, druhu ma mało pjenjez, ale je bohаты we wutrobje. Někotryžkuli ma wjele džěla, ale je chudy na swobodny čas. Někotryžkuli ma bohate duchowne dary, ale je chudyna strowoće. Přeco dyrbi nam wo to hić, zo so za tych staramy, kotřiž su na někajkej stronje chudzi, a tych bohatelych na někajkej stronje namołwjamy, zo bychu bohatstwo z chudymi džělili. serbski synodala H. Wirth

Moje serbske pokłady (3)

Tola dale z mojimi knihami. Přichodnej knižce njejejt serbskej, słušatej pak mjez serbske knihi. Je to sprěnja němsko-ruski słownik z léta 1888 a potom němsko-pólski z léta 1915. Do přěnjeho bě něhdyši wobsedzer z čornidłom swoje mjeno zwěčnił – a čitam „Dr. E. Muka“, a dotamneho bě „Dr. Rězak“ z wołojnikom swoje mjeno zapisał. Hdyž sym runje Rězaka naspomnił, to chcu tež hnydom něšto k swojim słownikam rjec, dokelž wone do najwjětšich pokładow słušeja. „Rězaka“ běch sej něhdy pola Simona kupił, a „Krala“ bě mi wón w léce 1962, jako běch hižo z Łužicy wupućował, z póstom posrědkował hroma-

dže z přečelnym listom. „Kral“ bě samo hišće Simonowy priwatny eksemplar. Mějach swěrnemu serbskemu kniharnikej jenož směšne 20 hriwnow a 80 pjenježkow porta přepokazać. Bórže po přewroće wuhladach w němskej kniharni „Pfula“, a hlej, za njón pomínachu sej hižo wjac hač sto nowoněmskich hriwnow!

Ně, njebudu a njemóžu tola wšitke moje serbske knihi a knižki naličić a wopisować, to by traš jara wostudle bylo, tež te nic, kiž zwrěšćenystary system sławja, njech ze zahorjacymi basnjemi, njech z džiwnyimi powědančkami a samo romanami. Měť je snadź trochu rozskubać a wusměšo-

wać jeno tehodla, dokelž běchu so awtorojo zawjesć dali abo so cyle jednorje mylili? Komu by to słužiło, tuž njech tam woměrje dale na mojej knižnej polcy steja – dokelž su serbske. A rady tež přeradžu, zo druhdy we nich čitam a při tym wo starých časach sonju a wo tym, kak drje by bylo, by-li so wšitko radziło, tehdom, jako smy započeli z mlodej mocu krok po kroku do noweho časa stupać a spytali nowu towaršnosć bjez njeprawdy twarić. Mjeztym pak smy dawno, kóždy na hinaše wašnje, dopoznali, zo so to nikomu a nihdže na swěće poradzić njemóže.

Hdyž sym runje tónle čas, tule dobu naspomnił, chcu

tola znajmjeńša swojeho tehdomnišeho awtora-lubuška mjenować. Z wulkej zahoritosću sym čitał jeho „Zapiski Bobaka“ a jeho „Serbskeho Wšudžebyla“. Kak wuběrnje je wón serbsce pisać dokonjał, tón naš Nječornski moler, a kak derje so mjez našimi serbskimi ptačkami a rostlinami wuznawaše. Druhdy wšak je tež trochu džiwne bamborił wěstym ludžom k woli. Tola što wo to!

To pak chcu tež hišće skónčnje na zjawne dać: Chowam we swojim knižnym kamorje mapu ze serbskimi rukopisami. A ze swojim pjerom njeje je ničtó druhu hač profesor Ota Wićaz w Stollbergu spi- ↪

sał. Wotkel drje jeho manuskripty mam, so zawěšće prašeće. To je so takle měło. Jako spočatk lěta 1954 ze swojim wolontarstwom w redakciji stareho serbskeho dženika započach, hotowaše so jedna z pisarkow, knježna H., runje na swój kwas. Njewěm ani, koho je sej tale šwižna rjanolinika z katolskich Serbow za muža brała abo na koho je so wudała, wěm jenož hišće, zo chcyše do swójeho wotchada wšitko zrumować a zryadować. Tuž zmjeta wšelake listna do redakciskeho papjernika. Bě je roztorhała, dżakowano Bohujeno na dwaj kusaj. Wćipny kaž přeco hižo běch a kaž so to za nowinarja tež sluša, pohladach do korbika a łopjena wučahných, A spóznach, zo běchu to Wićazowe manuskripty. Wón njebě tehdom ani hišće dwě léce na Božej prawdze. Nětko sluša wšitko mi, chiba nic?

Naposledku mam hišće rjanu pisanu knižku z dźěćacych lět. Ju, němsku wobrazowu knihu sym něhdze w Budyšinje wot někajkich ludźi dóstał. Je to woprawdže zajimawa kniha, rjenje spisana z hišće rjeńšimi wobrazami. So wě, dźěćace kniha, kajkež je džensa pola Smolerjec na polcach widźimy, su krasniše, tola tale moja kniha pochadza z wójskeho časa. Wona bu w léce 1940 w durinskim Erfurće wudata. A jako ilustratora mjenuja wěsteho „Fritz Lattke“. Haj, to bě z Noweje Wsy pola Picnja pochadźacy serbski moler Fryco Latk, kiž je 1980 zemřel. Tuž sluša tež tale kniha mjez serbske kniha. Sym wćipny, hač so tež něhdze druhdze hišće někajka wobrazowa kniha z ilustracijemi serbskeho molerja chowa.

Nětk swój knižny kamor zaso zawru, zo njebych naposledk tola hišće wšo a wšitko wupowědał. Haj wšak, snadź móhł tola hišće tróšku próšk třěć? Ach, stara lidora, činju to jutře, chiba zajutřišim...

Hinc Šolta

„Zhromadne wuprajenje k wučbje wusprawnjenja“

Přičina, zo so nalětnja krajna synoda Sakskeje poměrnje zahe zeńdže, bě termin za rozpominanje „Zhromadneho wuprajenja k wučbje wusprawnjenja“ (Rechtfertigungslehre) Lutherskeho swětowego zwjazka a Bamžowskeje rady za spěchowanje jednoty křesćanow. Wšitke krajne cyrkwy dyrbja swoje stejišće wotedać. Wot počatych lět sem je so intensiwny dialog we wobłuku mjezynarodneje zhromadneje romskokatolskeje, ewangelsko-lutherskeje komisije wjedł. Hač dotal njeběchu wuprajenja komisije hišće oficialne cyrkwiske měnjenja. Hižo doho wobsteji přeće, zo so ekumeniski dialog tež formalnje wot cyrkwy připóznaje. Zhromadne stejišće k wusprawnjenju je wažny schodženk k zbliženju wobeju cyrkwju. K tutej temje slyšachmy přednoškaj. Přeni wot biskopa na w. dr. Hempela a druhi wot Lipsčanskeho synodala prof. dr. Kühna.

Dr. Hempel da w swojim přednošku wotmołwu na prašenje: Što měni a što woznamjenja wučba wusprawnjenja? Jeho wotmołwa, w jednejsadze zjimana, rěka: „Bóh je mój přećel, mój sprawnny, spuščomny přećel, ke kotremuž móžu so dowěrić – što dyrbjał ja tež hewak we svojim njeměrnym žiwjenju činić?“ My smy před Bohom prawi, hdyž so Jezusej dowěrimy. Naš smilny Bóh wodawa nam naše hrěchi a dźerži naše njeměrne žiwjenje – to je Boža wulka hnada. W druhim dźělu přednoška rěčeše wo wuwicu ewangelsko-lutherskeho počaha. Cyłkownje zwěsći, zo je so počah we poslednich lětdžesatkach a lětach bjez-

dwěla derje wuwil, nic přespěšnje a tež nic přeco runje. Džensa pak móžetej wobě stronje prajić, zo nas wjacce wjazha hač dźěli. Derje je, hdyž to naličimy, štož nas hišće dźěli, ale runje tak derje je, hdyž wšo to prajimy, štož nas wjazha abo nas znowa wjazha. We wosadach je so hižo mnoho zhromadneho činiło. Wězo su na woběmaj stronmaj wosoby a kruhi, kotrež so přibliženja boja, a tola su mjez cyrkwinskimi wjednistwami dobre počahi. Wot dźělenja cyrkwju w 16. lětstotku je přeco zaso bojosc jedneje cyrkwy před druhej.

W katolskej swětowej cyrkwi je sebjewědomje hišće jara sylne, zo je wona ta cyrkej a zo so za ewangelskich křesćanow mjeno „cyrkej“ husto znjewužiwa, skerje so rěči wo „křesćanskich“ a „pobožnych zjednoćenstwach“. To chcemy sćerpliwje znjesć. Hladajo pak na dale postupowacu sekularizaciju w Europje budze nam lošo, zo mjesobu dale přibližować a móc čerpac za rozšěrjenje ewangelija na swěće.

Prof. dr. Kühn pokaza w swojim přednošku na to, zo ma poselstwo wusprawnjenja w nowym zakonu centralne stejišće. W přenim dźělu wón najprjedy wo hłownym rozdźělu Luthera a bamža rěčeše. Za Luthera bě wažne, zo je Jezus, naš Bóh a Knjez, za naše hrěchi wumřel a za naše wumóženje z rowa stanyl a zo je Jezus sam Bože jehno, kotrež hrěchi swěta njese, a Bóh je wšě naše hrěchi na njeho položil. Z tuteje wěry smy wusprawnjeni bjez zasužbow, bjez skutkow, bjez zakonja, jenož přez Božu hnadu. Tridentinski koncil je 1547 reformaciju

wotpokazał. Wón wopisowaše wusprawnjenje předejšim jako wobnowjenje čłowjeka přez hnadu k dobrym skutkam a wumjetowaše reformaciji, zo wusprawnjenje jednostronsce jenož jako Bože wodawanja zrozumi bjez woprawdžiteho wobnowjenja čłowjeka.

Tute rozestajenje wjedžeše skónčnje k mjezsobnym zasudženjam a bě centralna přičina za dźělenje cyrkwy. Mnoho zrudoby je z teho za Němsku a Europu přišlo a je tež njedowěru do křesćanstwa budžiło. Čim wažnišo je, zo su naše zhromadnosće wjetše hač naše rozdźěle. Naša zhromadna wěra do Boha Wótca, do Jezusa a do swjateho Ducha je zhromadny fundament. Hdyž móža nětko teologoj přezjednosć w zakladnych wěrnosćach wusprawnjenja formulować, potom je to wažna kročel za zbliženje wobeju cyrkwju. Hladajo na kritiku někak 160 ewangelskich teologiskich profesorow na zhromadnym wuprajenju je pytný, zo přibliženje njeje lochke. Jezus sam pak nas namołwja, zo smy jako džěl jeho čěla w dobrym duchu mjesobu žiwi. To je runje w našim času wažne znamjo, kotrež chcemy tym dać, kotřiž do Boha njewěrja.

Synoda je so přećiwo džewjeć hłosam za „zhromadne wuprajenje k wučbje wusprawnjenja“ wuprajila. Biskop Kreß wočakuje dalše kroki w ekumeniskim prócowanju a so nadźija, zo zmóžni katolska cyrkej pristup tež ewangelskich křesćanow k Božemu wotkazanju, kaž je to za katolskich w ewangelskej cyrkwi hižo možno.

H. Wirth

Wjacce hač 20 mio biblijuow po cyłym swěće

Stuttgart (epd). 135 narodnych bibliskich towarstwow je w zańdženym léce něhdze 20 mio biblijuow a 18,5 mio eksemplarow No-

weho zakonja rozšěriło. To je 5,8% wjacce hač 1996, rjekny Němske bibliske towarstwo 6. apryla w Stuttgarće. Njewšědnje wysoki přirost

je so w Chorwatskej a Rumunskej jewil. W sewjerneje a južnej Americi rozšěrachu dohromady 8,6 mio, w Chin-skej 2,1 mio biblijuow.

Koncert składnostnje**1. posmjertninow Jana Pawoła Nagela**

**sobotu, 6. junija 1998, w 17 hodź.
we Łazowskej cyrkwi**

Sobuskutkowacy: KMD Friedemann Böhma (pišćełe)
Markus Schmitzer a Marco Ziehm
(bijadło)
Ronald Hein (bariton)
Kocorowy kwartet, Budyšin
zahraja twórby Jana P. Nagela

Zarjadowar: Zwjazz serbskich wumělcow
Spěchowanske towarstwo Zejlerjo-
wy/Smolerjowy dom, Łaz

Koncert spěchuje Založba za serbski lud

Zastup: darmotny
Wo dar so prosy

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Chwaćic. Wot Wałpory sem widziće nad našeje wsu znamjo praserbskeje wsy. Na wysokej žerdzi z rubišćemi a bantami wupyšena meja k mróčelam hlada. Dołho wjacje njebudže stać, přetož jutře ju naša młodžina pušći, a mnohe rjane holčata hotuja so na rejku z pacholom na trawniku. Je nimale štyri lětdžesatki, zo w našej wsy meje njestajachu, a nětko tuto dobre serbske wašnje znowa wocučuje ... Tehodla džak a sława tajkim serbskim młodžinam. Wone dokonjeja ze swojim postupowanjom džěło, kiž w swojim času dobre płody ponješe. SN, 21. meje 1898

Z Malešec. Samopašnosť a njepěknosć našeje młodžiny w někotrych stronach je džen a hórša. Wóndano w nocysu někajcy njeudušnicy w Brězyncy wšelake płoty spowaleli, a zo hólcy žónske přescěhuja, je wšědna wěc. Na tajke podawki su ludžo hižo zwukli a so tež tehodla njejsu džiwal, zo je druhi džen swjatkow čeladnik Jurenc, pola jeneho kublerja w Brězyncy služacy, jenu 15lětnu holcu na dróze nadpadnył a ju wumocował. Pacholka su dwaj dnjej pozdžišo zajeli a do jastwa do Budyšina wotwjedli.

SN, 11. junija 1898

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawaćel a zamołwity: Serbski wosadny zwjazz, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamołwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čísć: Lautitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čísćernja, Hornčerska/Topferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wucha dža jónkróć za měsac. Lětny abonement płaci 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

*Pój, wutroba, a wjesel so
na darach Boha swojeho
we lubym, lětnim času.*

*Wšo rjane je za čłowjekow;
tuž njech na pyše zahrodow
so čłowske mysle pasu!*

*Mi mojih' ducha požohnuj
a z njebjes dele wopytuj,
zo přeco tebi kćěju.*

*Njech lěco hnady twojeje
we každym času zhrěje mje,
zo wjele płodow změju!*

Přeprošujemy**01.6. – 2. džen swjatkow**

10.00 hodź. kemše w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

14.00 hodź. delnjoserbske kemše w Turjeju (farar Hupac)

03.6. – srjeda

14.30 hodź. wosadne popoždnyje w Minakale (sup. Albert)

04.6. – štwórtk

15.00 hodź. wosadne popoždnyje w Brětni (sup. Albert)

07.6. – swjata Trojica

9.30 hodź. delnjoserbske kemše w Hochozy (předar Frahnow)

11.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Slepom (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnosť w rozhlösou (sup. na w. Wirth)
13.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

09.6. – wutora

15.00 hodź. wosadne popoždnyje na Horach (sup. Albert)

13.6. – sobota

15.45 hodź. wosadne popoždnyje w Drježdžanach (sup. Albert)

16.6. – wutora

18.00 hodź. wosadny wječor w Nowym Měšće (sup. Albert)

20./21.6. Serbski cyrkwinski džen w Brjazynje**27.6. – sobota**

14.30 hodź. wosadne popoždnyje we Wuježku (sup. Albert)

04.7. – sobota

14.00 hodź. wosadne popoždnyje w Bukecach (sup. Albert)

05.7. – 4. nježděla po swjatej Trojicy

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnosť w rozhlösou (sup. Albert)

13.30 hodź. kemše w Budestecach (sup. Albert)